

In illud: Profecti in pagum invenietis pullum alligatum

Τοῦ Ἀθανασίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, εἰς τό· «πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην καὶ εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον.»

1.1 «Οἱ τὰ ἐπίγεια φρονήσαντες» καὶ τῆς ἐντολῆς τοῦ θεοῦ κατα φρονήσαντες καὶ ἐν τῷ βίῳ τούτῳ μοχθήσαντες, οὗτοι πρὸ τῆς τῶν ἀγαθῶν εὐρέσεως ἐν ἀγνοίᾳ διέτριβον. 1.2 οἶμαι γὰρ καὶ τὸν σοφώτατον Σολομῶντα διὰ τοῦτο λέγειν, ὅτι «καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι.» 1.3 τουτέστιν ἡμαρτες· ἡσύχασον. εἰ γὰρ καὶ ποτε ἐν ἀγνοίᾳ διατρίβων ἀπώλειαν τῆ σεαυτοῦ ψυχῆ περιποιήσω, ἀλλὰ καιρὸς γέγονε τοῦ ζητῆσαι ἡμᾶς ταύτην. 1.4 ὡς καὶ ὁ κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς 1.4 ὁ χριστὸς ἐν εὐαγγελίοις διδάσκει λέγων· «ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε.» καὶ πότε δὲ ταύτην εὑρήσωμεν ἢ νῦν ὅτε ὁ κύριος παρῶν ἔλυσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου δεσμῶν; 1.5 ὡς καὶ ὁ μακάριος ἀπόστολος διδάσκει λέγων· «ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας.» 1.6 καιρὸς οὖν ἠκολούθησε τοῦ ἀπολέσθαι τὴν ἐπισκοτοῦσαν ἀμαρτίαν καὶ καιρὸς ἐκάλεσε τοῦ ζητῆσαι τὸ πεπλανημένον, τοῦ λυθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν δεσμῶν. 1.7 ἦλθε γὰρ «ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερραγμένους.» ἦλθεν «ὁ κηρύσσων ἄφεςιν τοῖς αἰχμαλώτοις καὶ τοῖς τυφλοῖς ἀνάβλεψιν.» 1.8 «τότε» γὰρ «ἀλείται ὡς ἔλαφος ὁ χλωὸς καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογιάλων.» 2.1 Καὶ ἄλλως δὲ ἐπιβάλωμεν τῷ ῥητῷ. κινεῖ γὰρ ἡμᾶς εἰς πόθον τὸ τοῦ Σολομῶντος λεξείδιον. φησὶ γάρ· «καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι.» 2.2 ἐπειδὴ πολλῶ τῷ χρόνῳ πλανώμενον ἦν τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον καὶ ἀπολλύμενον ταῖς τοῦ διαβόλου πανουργίαις, καιρὸς γέγονε τοῦ ζητηθῆναι τοῦτο καὶ ἀνακληθῆναι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ἐλευθερωθῆναι ἐκ τῶν δεσμῶν. 2.3 χρεια γὰρ ἦν ζητῆσαι ἡμᾶς καὶ μαθεῖν, ὅτι «τὸ μὲν γράμμα ἀποκτενεῖ, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.» 2.4 τούτου οὖν ἀνυσθέντος καιρὸς γέγονε τοῦ ἀπολέσθαι τὸν τύπον καὶ τὴν ἐν τῷ γράμματι σκιά. 2.5 «μέχρι» γὰρ «καιροῦ διορθώσεως ἦσαν ἐπικείμενα.» τοῦ δὲ τελειότερου φανέντος «τὸ ἐκ μέρους κατήργηται.» 2.6 «ὅτε» γὰρ «ἡμην νήπιος, ἐλάουν ὡς νήπιος· ὅτε δὲ γέγονα ἀνήρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.» 2.7 ἀμέλει ὁ σωτὴρ φησιν· «ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτὴν καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν.» 2.8 τουτέστιν ὁ ζητήσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εὐρὼν αὐτὴν οὖσαν ἐν ἀμαρτίαις ταχυνάτω τοῦ ἀπολέσαι αὐτήν, μὴ συγχωρῶν αὐτὴν ἐγχρονίζειν ἐν κακίᾳ, ἵνα καιρὸν λάβῃ, ζητήσας αὐτὴν εὑρήσει αὐτὴν ἐν ἀρετῇ. 2.9 καὶ γὰρ εἴ τις βούλεται εὑρεῖν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐκτὸς κολάσεως, ἀπολέσει αὐτὴν πρὸς τὸ παρόν, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ. 2.10 τὸ δὲ ἀπολέσαι ἐνταῦθα διδάσκει ὁ σωτὴρ, οὐχ ἵνα ἀπώλειαν τῆ ψυχῆ ἑαυτῶν περιποιήσωμεθα, ἀλλ' ἵνα ἐν καιρῷ μαρτυρίου μὴ φεισώμεθα χρημάτων, μὴ κτημάτων, μὴ τέκνων, μὴ γονέων, μὴ σώματος, μηδὲ αὐτῆς τῆς ψυχῆς· ἀλλὰ παραδῶμεν ἑαυτοὺς μέχρι θανάτου, ἵνα, ὡς προεῖπον, εὕρωμεν τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν ἐν τῇ τῶν οὐρανῶν βασιλείᾳ. 2.11 οὕτω γὰρ καὶ ὁ σωτὴρ διδάσκων ἔλεγεν· «ὁ ἀγαπῶν πατέρα ἢ μητέρα ἢ τέκνα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος» καὶ «ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν.» 3.1 Εἴ τις οὖν βούλεται εὑρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτὴν ἐν τῷ νῦν καιρῷ. χρὴ τοίνυν ἀπολέσθαι ἐν ἡμῖν τὴν κακίαν, ἵνα ζητήσαντες τὴν ἀρετὴν εὕρωμεν αὐτήν. 3.2 ἐὰν γὰρ μὴ τις παύσῃται ὀργῆς, πῶς πραότητα μελετήσει; ἐὰν μὴ τις ἀπολέσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πορνείαν, πῶς σωφροσύνην ἐπαγγέλλεται; 3.3 πρῶτον μὲν γὰρ ἀπολέσθαι προσήκει ἐν ἡμῖν πᾶσαν φιλαργυρίαν καὶ εἰδωλολατρίαν καὶ εἶθ'

οὕτω ζητῆσαι ἀκτημοσύνην καὶ θεοσεβείαν. 3.4 «ἐζήτησα» γὰρ φησὶν «ὄν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ἐζήτησα αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς τὸ ταμίειον τῆς συλλαβούσης με.» 3.5 οὗτος δέ ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ σημαινόμενος, «κύριος τῶν δυνάμεων,» ὁ διὰ τὰς ἡμετέρας ἀμαρτίας κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ καὶ συλληφθεὶς καὶ τεχθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, ἕως οὗ σώσῃ τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον. 3.6 οὕτω γὰρ φειδόμενος ἡμῶν ἀποστέλλει καὶ νῦν τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς εἰς τὴν κατέναντι κώμην εἰπὼν πρὸς αὐτούς· «πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην καὶ εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.» 3.7 καὶ πορεύονται οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ λύουσι τὸν πῶλον κατὰ τὰ κελευσθέντα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ κυρίου. 3.8 μεγάλων δέ ἐστιν ἀνδρῶν λῦσαι τὸν πῶλον τοῦτον, ἀγαπητοί. μεγάλων δέ φημι, οὐ τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ μεγάλων ἐν πίστει, ἐν ἀγάπῃ, ἐν δικαιοσύνῃ, μεγάλων ἐν φρονήσει, ἐν ἀνδρείᾳ, ἐν ἀρετῇ. 3.9 ὁποῖος μαρτυρεῖται καὶ Μωϋσῆς γεγονέναι, ὡς ὅταν ὁ ἀπόστολος λέγῃ περὶ αὐτοῦ· «πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς φαραῶ.» ἀλλὰ καὶ προκόπτων Ἰσαὰκ μέγας ἐγένετο. 3.10 τῶν γὰρ οὕτω μεγάλων ἐστὶ λῦσαι τὸν πῶλον τοῦτον. καὶ εἶθε κἀγὼ τηλικούτος ἤμην, ὡς δυνηθῆναί με τῶν παρόντων λῦσαι τοὺς δεσμούς. 3.11 ἕκαστος γὰρ ἡμῶν δέδεται τοῖς τῆς ἀμαρτίας δεσμοῖς ὡς καὶ ἡ γραφὴ μαρτυρεῖ λέγουσα, ὅτι «σειραῖς τῶν ἑαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται.» 3.12 εὐζώμεθα οὖν, ἵνα καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποστείλῃ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς, ὅπως καὶ ἡμᾶς λύσωσιν ἀφ' ὧν ἕκαστος ἡμῶν δέδεται δεσμῶν. 3.13 ὁ μὲν γὰρ ἡμῶν δέδεται φιλαργυρία, ὁ δὲ συμπλέκεται πορνείᾳ· καὶ ἄλλος μὲν τῇ μέθῃ συν δέδεται, ἕτερος δὲ κεκράτῃται ὑπὸ κενοδοξίας· καὶ ὃς μὲν ἀδικεῖ, ὃς δὲ ἀρπάζει τὰ τοῦ πλησίον καὶ τοῦ πένητος, ἄλλος δὲ τόκον ἐπὶ τόκῳ λαμβάνει. 3.14 καὶ τέλος πάντες ἡσθενήσαμεν ἐν ταῖς ἀδικίαις ἑαυτῶν καὶ χρῆζομεν τῆς παρὰ τοῦ σωτῆρος ἰάσεως· καὶ χρῆζομεν αὐτοῦ, ἵνα καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀποστείλῃ τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς καὶ λύσωσιν ἡμᾶς ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου δεσμῶν. 3.15 οὕτω γὰρ φησὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς· «πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην καὶ εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετέ μοι.» 3.16 κώμην δὲ τὴν κατέναντι ὅταν ἀκούσῃς, τὸν περίγειον τόπον ὑπολάμβανε· ἡ γὰρ πόλις ἐστὶν ἐπουράνιος. 3.17 ὡς καὶ ὁ μακάριος Παῦλος γράφει λέγων· «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν,» «ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός.» 3.18 καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς φησὶν· «οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει καὶ κεκαυμένῳ πυρί, ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλήμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει.» 4.1 Τοιοῦτοι δὲ ἦσαν πάντες οἱ ἅγιοι καὶ ὅσοι κατὰ τὸν Παῦλον πολὺ τεύομενοι ταύτης ὀρέγονται. ἄκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· «εἰ γὰρ ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξεβλήθησαν, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου.» 4.2 τοιοῦτοι δὲ ἦσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ μαθηταὶ τοῦ κυρίου, οἵτινες μετὰ τοῦ Πέτρου λέγουσιν· «ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.» 4.3 ἀποστέλλονται οὖν λῦσαι τὸν προειρημένον πῶλον. ἡ γὰρ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν παρουσία καὶ φιλανθρωπία ἀνεκαλέσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς κατέναντι κώμης εἰς τὴν ἐπουράνιον πόλιν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ. 4.4 οἶμαι γὰρ ὅτι διὰ τὴν γενομένην τοῦ Ἀδάμ παρακοὴν ἐξεβλήθημεν ἐκ τοῦ παραδείσου καὶ εἰς κώμην τὴν κατέναντι ἀπωκίσθημεν. 4.5 «ἐξέβαλε» γὰρ φησὶν «ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς.» καὶ ὧδε οὖν εἰς τὴν κατέναντι κώμην ἀποστέλλονται οἱ μαθηταὶ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ λῦσαι τὸν προλεχθέντα πῶλον. 4.6 καὶ ὅρα μήποτε διὰ τὸν ἐκβληθέντα ἀπέναντι τοῦ παραδείσου οἱ μαθηταὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν κατέναντι κώμην ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ λῦσαι τὸν πῶλον τοῦτον. 4.7 διὰ γὰρ τοῦτο

ἐπεδήμησεν ὁ σωτὴρ καταλιπὼν τὰ ἐνενήκοντα ἑννέα πρόβατα τὰ μὴ πεπλανημένα, ὅπως πορευθεὶς ζητήσῃ τὸ πεπλανημένον καὶ εὐρῶν αὐτὸ χαίρει ἐπ' αὐτῷ. συγχαίρουσι δὲ καὶ οἱ ἄγγελοι «ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.» 4.8 ζητητέον δὲ εἰ μόνον τῆς τοῦ πῶλου διακονίας ἕνεκεν ἀπεστάλησαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν κατέναντι κώμην. οἶδα γὰρ ὅτι πρὸ τῶν ἀποστόλων ἀόρατοι δυνάμεις διηκόνουν τῷ Ἰησοῦ. 4.9 ἴσως οὖν καὶ αὐτὰς τὰς δυνάμεις μαθητευομένας αὐτῷ ὁ κύριος ἀπέστειλεν ἅμα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον εἰς τὴν κατέναντι κώμην λῦσαι τὸν πῶλον. 4.10 ἄκουε γὰρ τοῦ εὐαγγελιστοῦ περὶ τοῦ κυρίου λέγοντος· «καὶ ἰδοὺ» φησὶν «ἄγγελοι ἐλθόντες διηκόνουν αὐτῷ.» περὶ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος βοᾷ Δαυὶδ λέγων· «ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.» 4.11 μηδεὶς τοίνυν ἐν σώματι διατρίβων καὶ εἰς τὸν βίον τοῦτον περισπώμενος νομιζέτω ὅτι ἔνδον ἐστὶ πόλεως. οὐ δύναται γὰρ ὁ «τὰ τῆς σαρκὸς φρονῶν» ἐν ταύτῃ τῇ μεγάλῃ πόλει εὐρεθῆναι, ἀλλ' ἐν κώμῃ ἔτι διατρίβει ὁ τοιοῦτος. 4.12 «τὸ» γὰρ «φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν ἐστίν.» εἰδέναί οὖν δεῖ, ὅτι ὁ κώμην οἰκῶν οὐ πολιτεύεται τῇ ψυχῇ, οὐ στρατηγεῖ τῇ γνώμῃ, οὐκ ἄρχει ἑαυτοῦ· πόλεως γὰρ μεγάλης ἀληθῶς ταῦτα ἴδια. 4.13 ὅταν γὰρ τις ἐν ἀρετῇ πολιτεύηται καὶ σωφροσύνην στρατηγήσῃ καὶ σοφίαν βουλευσῆται καὶ ἐγκρατείας ἄρξῃ, τότε τῶν ἁγίων μιμητὴς γενήσεται. 4.14 οἱ γὰρ ἅγιοι «οὐκ ἔχουσιν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλ'» ὡς προεῖπον «τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦσιν,» «ἥς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός.» 4.15 ἄκουε γὰρ τοῦ ἀποστόλου λέγοντος· ἐπὶ τῆς γῆς «περιπατοῦντες» ἐν οὐρανοῖς τὸ πολίτευμα ἔχομεν. καὶ ὑμῶν δὲ «τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπαρχέτω,» ἀγαπητοί. 4.16 σημαίνει γὰρ ὁ ἅγιος Παῦλος διὰ τοῦτο ἐπὶ γῆς «περιπατοῦντες» τὴν προκοπὴν τὴν γενομένην τοῖς μετὰ τὰ ἐνθάδε ἐν οὐρανῷ πολιτεύεσθαι μέλλουσι. 5.1 Πορευθέντες οὖν οἱ μαθηταὶ ἔλυσαν τὸν πῶλον. μαθητῶν γὰρ ἔργον ἐστὶ τὸ λῦσαι τὸν πῶλον τοῦτον καὶ μαθητῶν δυναμένων ποιεῖν τὰ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου λεγόμενα. 5.2 πολλοὶ γὰρ δοκοῦντες εἶναι τοῦ Ἰησοῦ μαθηταί, οὐχ ὅπως τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα ποιῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλεύουσι τῷ διδασκάλῳ ὡς ὁ τρισάθλιος καὶ προδότης Ἰούδας. 5.3 πηλίκος δὲ ἐστὶν ὁ πῶλος οὗτος, ἀγαπητοί, ὡς μὴ ἓνα κύριον ἔχειν ἀλλὰ πολλούς; εἶπον γὰρ πρὸς τοὺς μαθητὰς οἱ κύριοι τοῦ πῶλου· «τί λύετε τὸν πῶλον;» 5.4 ἄρα εἰ ἦν αἰσθητὸς ὁ πῶλος οὗτος, οὐκ ἤρκει ἓνα κύριον αὐτῷ παρακαθέζεσθαι; νῦν δὲ πολλοὶ αὐτοῦ εἰσι κύριοι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. «εἶπον» γὰρ φησὶν «οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς τοὺς μαθητὰς· τί λύετε τὸν πῶλον;» 5.5 ἴσως γὰρ ἐροῦσι πρὸς αὐτούς· οὐχ ὁρᾶτε πόσοι αὐτῷ παρακαθεζόμεθα; πῶς δεδεμένος ἐστίν; πῶς ἐσχέκαμεν αὐτὸν ἔκδοτον; τί ἀποσπᾶτε ἀφ' ἡμῶν τὴν ἐργασίαν ἡμῶν; τί λύετε τὴν προσδοκίαν ἡμῶν; 5.6 ἔτι οὗτος ἡμῖν ὑπολέλειπται καὶ τούτου ἡμᾶς ἀποστῆσαι βούλεσθε; ἐὰν οὗτος λυθῇ ἀπὸ τῶν δεσμῶν, ἡμεῖς ἀντ' αὐτοῦ δεσμευόμεθα· τούτου γὰρ ἐλευθερουμένου ἡμεῖς καταδικαζόμεθα. 5.7 ἐφοβοῦντο τοιγαροῦν οἱ ἀλιτήριοι δαίμονες ὀρώντες λυόμενον τὸν πῶλον. ἐταράσσοντο ἐν ἑαυταῖς αἱ ἀντικείμεναι δυνάμεις, αἵτινες ἠχμαλώτευσαν ἡμᾶς. 5.8 ἀλλ' ὅτε ἐπεδήμησεν ὁ κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ χριστὸς καὶ ἐπέγνωσαν αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες· «ὑπάγετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.» 5.9 ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες. «ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν ἐξουσίαν πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.» 5.10 ἐφοβήθησαν ἀκούσαντες· «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.» 5.11 ἐφοβήθησαν μὴ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸ σκότος καταλάμπων. ἤκουσαν γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος· «Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα.» 5.12 πάντες οὖν περὶ τοῦ

πώλου κεχήνασι, πάντες περι αὐτὸν κάθηνται· οὐδεις αὐτοῦ ἀφίσταται. οὕτω τηλικούτος ἐστὶν οὗτος ὁ πῶλος, ὡς πάντας αὐτοῦ τοὺς κυρίους τηρεῖν αὐτόν. 5.13 ἄρα, εἰ ἦν αἰσθητὸς οὗτος, οἱ κύριοι αὐτοῦ παρεκαθέζοντο αὐτῷ καὶ ὄναριον αἰσθητὸν πολλῶν κυρίων γίνεται κτῆμα καὶ πάντες οἱ κεκτημένοι αὐτῷ παρακαθέζονται; οὐδεις αὐτῶν πραγμα τεύεται; οὐδεις αὐτῶν ἐν ἀγορᾷ βαδίζει; ἄλλο ἔργον οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντες αὐτῶν ὁμοῦ περι αὐτὸ ἡσχόληνται; 5.14 ἢ ὄναριον αἰσθητὸν ἐπὶ ἀμφοδου δέδεται· ἔπαυλιν οὐκ ἔχει· φάτνην οὐκ ἔχει· εἰς ἀγορὰν οὐκ ἀπέρχεται· ἀλλὰ πῶλος αἰσθητὸς ἐπὶ ἀμφοδου δέδεται καὶ πάντες οἱ κύριοι αὐτοῦ αὐτῷ παρακαθέζονται τηροῦντες αὐτόν; 5.15 ταῦτα λέγων οὐκ ἀναιρῶ τὴν ἱστορίαν· οὐ γὰρ ἀναιροῦμεν τὸ γράμμα διὰ τὸ πνεῦμα, ἀλλὰ σώζομεν τὴν τοῦ πνεύματος δύναμιν διὰ τοῦ γράμματος. 6.1 Ἀληθῶς ἐπὶ ὄναριου αἰσθητοῦ ὁ κύριος ἐπεκαθέσθη εἰσερχόμενος ἀπὸ Βηθανίας εἰς Ἱεροσόλυμα. οὕτω γὰρ καὶ Ζαχαρίας προφητεύει λέγων· «εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται σοι πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.» 6.2 τῆς οὖν ἱστορίας ἀληθευούσης ζητῶ τὰ ἐν αὐτῇ καταχωρισθέντα πράγματα· ζητοῦμεν τὸν ἐναποκείμενον ἡμῖν θησαυρόν, ζητοῦμεν τοῦ πνεύματος τὴν δύναμιν. οὐ γὰρ ψιλῆ ἱστορία προσέχομεν· Ἰουδαίων γὰρ ἡ τοιαύτη ἀπόνοια. 6.3 ἀμέλει ὁ κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ χριστὸς διελέγχων αὐτῶν τὴν ἄνοιαν ἔφησεν· «ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ἐν αὐταῖς δοκεῖτε ζωὴν αἰώνιον ἔχειν,» ἀλλ' Ἰουδαῖοι μὲν ψιλῶ τῷ γράμματι προσέχοντες ἐλιμοκτονήθησαν. 6.4 εἰδότες οὖν, ἀγαπητοί, ὅτι «τὸ μὲν γράμμα ἀποκτενεῖ, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ,» οὐ μόνον τῇ ἱστορίᾳ τῶν γραφῶν ἐξακολουθοῦμεν, οὐδὲ ὡς Ἰουδαῖοι ψιλῶ τῷ γράμματι προσέχομεν, ἀλλ' ὡς γέγραπται «ἐρευνᾶν τὰς γραφάς» ὀφείλομεν, ἵν' οὕτω τὴν ἐκ τούτων μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ καταλαβεῖν δυναθῶμεν. 6.5 γελάσουσι γὰρ καὶ Ἕλληνες καθ' ἡμῶν λέγοντες, ὅτι ὁ θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ὁ καλούμενος Χριστὸς, εἰς ὄναριον ἐπεκαθέσθη. 6.6 καὶ ἡμεῖς μὲν οὐκ ἀμφιβάλλομεν οὐδὲ ἀρνούμεθα αὐτοῦ τὴν ἐν σώματι παρουσίαν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπεδήμησεν, ἵνα τὸ ἀπολωλὸς ζητήσας εὕρη καὶ τὸ πλανώμενον ἐπιστρέψῃ. 6.7 οὕτω γὰρ καὶ διὰ τοῦ προφήτου βοᾷ λέγων· «ἐπιστρέψατε, υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, κἀγὼ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν.» πράγματα οὖν ἐστὶ τὰ σημαινόμενα ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς, ἀγαπητοί. 6.8 μέγας ἐστὶν οὗτος ὁ πῶλος, ὃς καὶ ἀλλαχοῦ λέγεται «υἱὸς νεώτερος.» καὶ γὰρ ὁ πῶλος ὄνος ἐστὶ νέος. καὶ ἡμεῖς οὖν ἐσμὲν ὁ πῶλος. 6.9 ἐὰν δὲ λέγω «ἡμεῖς», πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης ἐστίν. ὄντινα ἄνθρωπον οἱ αἰχμαλωτεύσαντες πρὸ τούτου κύριοι, αὐτοὶ ἔδησαν δεσμοῖς ἀλύτοις καὶ ἕκαστος αὐτῶν δεσμὸν ἐπὶ δεσμὸν κατέδησαν. 6.10 καὶ σφοδρῶς αὐτὸν ἡσφαλίσαντο καὶ ὡς οἶμαι, ὅτι καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ κατέδησαν μὴ συγχωροῦντες αὐτῷ διαβῆναι ἐπὶ τὰ βελτίω. ἀλλ' ὁ φιλόανθρωπος τοῦ θεοῦ υἱὸς ὁ διὰ τοῦτο ἐπιδημήσας κελεύει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἰπὼν πρὸς αὐτούς· 6.11 «πορεύεσθε εἰς τὴν κατέναντι κώμην καὶ εὕρησετε πῶλον δεδεμένον· λύσαντες ἀγάγετέ μοι.» 7.1 Πολλὰ οὖν παρέσχεν ἡμῖν ἀγαθὰ ὁ κύριος, ἀγαπητοί. οὐ μόνον γὰρ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν, τοὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἔλυσεν. 7.2 ἀλλὰ καὶ «ἐξουσίαν ἡμῖν ἔδωκε πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ.» 7.3 ἦν γὰρ ὁ διάβολος καὶ «οἱ κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τούτου» λαβόντες ἡμᾶς αἰχμαλώτους καὶ δήσαντες ἡμᾶς προκόπτειν οὐκ ἐπέτρεπον καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις δήσαντες οὐ συνεχώρουν βαδίζειν τῇ ὁδῷ τῇ ἀγαθῇ οὐδ' οὕτως ἡμῶν ἀφίσταντο. 7.4 ἀλλὰ καὶ δεδεμένους ἡμᾶς ἐσχηκότες πάλιν περιεκάθησαν, ὡμοί τινες ὄντες καὶ ἄγριοι δεσπότης. ἀλλ' ὁ κύριος καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ χριστὸς ἐπεδήμησε «κηρύξαι αἰχμαλώτους ἄφεςιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν.» 7.5 ἀμέλει ἀποστέλλει τοὺς μαθητὰς

ἑαυτοῦ καὶ λύουσι τὸν πῶλον. εἶτα λύσας αὐτὸν καὶ φάτνην οἰκοδομεῖ αὐτῷ καὶ νομὴν αὐτῷ ἐτοιμάζει. 7.6 τοῦτο γὰρ καὶ ὁ προφήτης βουλόμενος δεῖξαι φησί· «κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψε.» 7.7 καὶ πάλιν· «ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.» 7.8 στραφέντες οὖν λοιπὸν εὐαισθητότεροι γενώμεθα καὶ ἀναγνωρίσωμεν ἑαυτῶν τὸν εὐεργέτην καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ δεδομένα ἡμῖν ἀγαθὰ προθύμως δεξώμεθα. 7.9 οὕτω γὰρ εὐχαριστοῦντες δυνάμεθα λέγειν σὺν τῷ Δαυίδ· «ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με.» 7.10 τοιοῦτον γὰρ ἔστι καὶ τό· «ἔγνω βουῖς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ.» καὶ τάχα διὰ τοῦτον τὸν πῶλον ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ φάτνης ἀνακλίνεται. 7.11 ἄρα γὰρ τόπον οὐκ εἶχεν ὁ Ἰωσήφ; ἀνὴρ εὐγενῆς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀπὸ γένους βασιλικοῦ καταγόμενος, υἱὸς Δαυὶδ χρηματίζων καὶ τόπον οὐκ εἶχεν εἰ μὴ τὸ κατάλυμα, ἄλλος οὐχ ὑπῆρχε τόπος; ἢ δηλονότι πράγματα θεῖα ἦν τὰ οἰκονομούμενα. 7.12 ἀμέλει καὶ τότε πάλιν ὁ ἀντίδικος ἡμῶν διάβολος ὁρῶν τὰ κατορθούμενα τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει συνήθως ἐφθόνησε. 7.13 νομίσας γὰρ ἓνα τῶν πάντων εἶναι τὸν κύριον παρασκευάζει τὸν Ἡρώδη ζητῆσαι τὸν τεχθέντα ἀληθινὸν βασιλέα, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσῃ. 7.14 ἴδιον γὰρ ἔστι τοῦ παμμαίαρου καὶ παγκακίστου τὸ ἀπολλύειν καὶ ἀποκτένειν· τοῦ δὲ Ἰησοῦ ἴδιόν ἐστι τὸ σῶζειν καὶ τὸ περιποιεῖσθαι. 7.15 φεῖδεται γὰρ τῶν ἑαυτοῦ κτισμάτων, ἐπειδὴ καὶ «πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο.» ἐπιζητήσωμεν τοιγαροῦν τὸν ἀληθινὸν βασιλέα, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν τὸν χριστόν. 7.16 ἐξετάσωμεν ἑαυτούς, εἰ ἐλύθησαν ἡμῶν οἱ δεσμοί. καὶ εἰ λελυμένοι εἰσὶ, προκόψωμεν ἐπὶ τὰ βελτίω. εἰ δὲ μήπω λέλυνταί σοι οἱ δεσμοί, ἐπίδος σεαυτὸν τοῖς μαθηταῖς τοῦ Ἰησοῦ. 7.17 θάρσει γάρ· πάρεισι καὶ νῦν οἱ λύοντες ἡμᾶς. ἐξουσίαν ταύτην εἰληφότες παρὰ τοῦ σωτήρος, ὅτι «ὁ ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὁ ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.» 7.18 καὶ πάλιν· «ἐὰν τινῶν ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφέωνται αὐτοῖς.» «μακάριοι» τοιγαροῦν «ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀμαρτίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀνομίαι.» 8.1 Εἶπον οὖν οἱ κύριοι τοῦ πώλου πρὸς τοὺς μαθητάς· «τί λύετε τὸν πῶλον;» οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, «ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει.» 8.2 ὁρᾶς τῶν μαθητῶν τὴν σοφὴν ἀπόκρισιν. ἀκούσαντες γὰρ οἱ ψευδεῖς κύριοι τοῦ πώλου ὅτι ὁ ὄντως καὶ ἀληθὴς κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει δευτέρον οὐκ ἀποκρίνονται. 8.3 ἀλλὰ νῶτα δίδωσιν, οὐκέτι πρὸς τὰ λεγόμενα ἀποκρινόμενοι, εὐθύς γοῦν σπεύδουσι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἑαυτῶν τὸν διάβολον ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα. καὶ ὁρᾶς ἐκεῖ θόρυβον καὶ σκέψιν καὶ συμβούλιον κατὰ τοῦ κυρίου γενόμενον. 8.4 συνάγεται γὰρ ἐκεῖ πᾶσα ἡ ἀντικειμένη δύναμις καὶ γίνεται ἐκκλησία πονηρευομένων, ὅπως πληρωθῇ τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· «παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.» 8.5 λέγουσι γὰρ πρὸς τὸν διάβολον οἱ ἀλιτήριοι δαίμονες· τί ποιοῦμεν; ὁ πῶλος λέλυται. ἀπῆλθε γὰρ πρὸς τὸν κύριον ἑαυτοῦ· οὐκέτι σου ἐστὶν ὑποχεῖριος, οὐκέτι αὐτοῦ κυριεύεις. 8.6 διελογίζετο λοιπὸν ὁ δαίμωνος διάβολος τί ποιήσει τῷ Ἰησοῦ. τότε συνάγονται οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ λεγομένου Καϊαφᾶ καὶ συνεβουλεύσαντο κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. 8.7 ἠγγόνησαν γὰρ οἱ ἄθλιοι, ὅτι ὁ τούτου θάνατος ἡμῖν τὴν ἀθανασίαν χαρίζεται καὶ ἡ αὐτοῦ κατάβασις ἡμῖν τὴν ἄνοδον προεξένησεν. 8.8 ἀνέστη γὰρ ὁ κύριος τριήμερος ἐκ τῶν νεκρῶν σκυλεύσας τὸν ἄδην, τὸν ἐχθρὸν καταπατήσας, τὸν θάνατον λύσας, τῆς κατεχούσης ἡμᾶς ἀμαρτίας τὰ δεσμὰ διαρρήξας καὶ τοὺς πεπεδημένους

ἐλυτρώσατο λέγων· «ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν.» 8.9 ἔλευθewρωθέντες οὔν ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου ἐπιγνώμεν ἑαυτῶν τὸν εὐεργέτην. δοξάσωμεν τὸν πατέρα σὺν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι, μίαν θεότητα ὁμολογήσωμεν. οὕτω γὰρ πολιτευόμενοι βασιλείαν οὐρανῶν κληρονομήσωμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. ἀμήν.